

Víga heimið sunnudagin

Blákrossheimið er eitt tilboð til fólk við rúsevnistrupulleikum

Í fleiri ár hevur Blákrossheimið í Havn húsast undir trongligum umstøðum í Kongagøtu. Men nú stendur betur til. Heimið er flutt niðan í Lynggøtu 10 til fleiri og stór rúm.

Blákrossheimið flutti í nýggju heini 1. september, men ikki fyrr enn nú ber til at taka imóti fólki. Sunnudagin 11. oktober verður heimið vígt. Enn eru eingi flutt inn, men nakrir fyrispurningar hava verið, sigur Sólberg Dulavik, fyrstðukvinna á Blákrossheiminum.

Á tí nýggja Blákrossheiminum fara 16 fólk at starvast. Teirra millum verða fleiri fakfólk, sjúkrasystir, psykologur o.o. Blákrossheimið hevur fastan lækna, og sosialræðgevarahjálpi veitir Almennastovan.

Tey, sum koma inn á Blákrossheimið, hava vanliga ávísing frá lækna ella sosialari fyrisiting. Men fólk kunnu eisini sjálf venda sær beinleiðis til Blákrossheimið, sum so visir viðkomandi til lækna.

Tað nýggja heimið hevur tvær deildir. Eina bráðfeingisdeild og eina viðgerðardeild. Á bráðfeingisdeildini verða fólkin avrúsað, áðrenn tey kunnu fara víðari og fáa viðgerð. Try fólk kunnu vera í senn á tí deildini.

Eftir avrúsanina koma fólkin til samrøðu, og so byrjar viðgerðin. 12 kunnu vera á viðgerðardeildini. Tey, sum hava brúk fyri tí sum stuðul, fáa antabus, men viðgerðin sjálf er at menna fólkin. Tey hava fundir og tosa saman, hoyra fyri-lestrar o.a. Búfólkin skulu sjálf halda kamar, aska, halda klæði og gera mat. Stórir dentur verður lagdur á at fáa tey kropsliga ment aftur. Tí skulu øll hvønn morgun út at spáka.

Ein verkstaður er á Blákrossheiminum. Har kunnu búfólkin arbeiða við tí, teimum lystir og tilvirka lutir. Hetta er fyri at geva teimum møguleikan at skapa nakað sjálf.

Tá nakrar vikur, 4-8, eru farnar, eru fólkin so væl fyrir, at tey eru før fyrir at fara út at arbeiða. Blákrossheimið avsker ikki fólkin frá umverðini. Tey kunnu vera úti og arbeiða um dagin, men hava kortini skyldu til at luttaka á fundum og øðrum um kvöldið, so leingi tey eru á heiminum.

Sólberg Dulavik er feg-

Starvsfólkið á nýggja Blákrossheiminum

in um tað nýggja heimið. Heimið er eitt tilboð til teirra, sum vilja sleppa burtur úr misnýtslu. Nógva hava fingið hjálpi. Roynindirnar at hjálpa kvinnum við misnýtslu hava gingið serliga væl. Fólk koma á Blákrossheimið fyri nýtslu av bæði

rúsdrekka og heilivági. Misnýtslan av heilivági er ofta tann verra at basa, tá fólk samstundis drekka, sigur Sólberg Dulavik.

Hon heldur, at fólkin hava tað gott, tá tey eru á Blákrossheiminum. Tey fáa alla hjálpi, teimum tørvar, samstundis sum

tey tó hava ábyrgdina fyrir sínum livi.

Í gamla Blákrossheiminum er nú búfelagsskapur hjá fimm monnum, sum framman undan vóru á Blákrossheiminum. Teir hava reglur at ganga eftir, og tað riggar væl, sigur Sólberg Dulavik.

Menninir halda sjálvir húsin og gera mat. Teir klára seg væl uttan starvsfólk í húsinum. Blákrossheimið er tó leiðari fyrir búfelagsskapinum.

randi

Eg eri í dýrastu neyð

Tað ber ikki til at svara hvørjum sítt, tá ein tá einki arbeiði er

Sosialurin greiddi í seinastu viku frá, hvussu illa fólk eru fyrir í Vági, tí einki arbeiði er á Polarfrost. Nevnt var eitt dømi um eina konu, sum higartil í ár hevði forvunið 43.000 krónur.

Tað stendur verri til enn so hjá summum. Sosialurin hevur tosað við eina einsamalla mammu í Vági. Allan september mánað vóru bara fimm arbeiðsdagar. Eitt skiftið arbeiðdi hon ikki heilar dagar fyrir at vera heima, tá barnið kom úr skúlanum. Hennara inntøka í ár hevur higartil verið uml. 28.000 krónur.

Besti mánaðurin í ár var

august. Tá var inntøkan 6.000 krónur, men annars hevur tað verið 1000, 1500, 2000 og onkuntíð 3000 krónur um mánaðan.

— Vit noyðast at bøgva

heima hjá foreldrunum, tí vit høvdu ikki klárað at skula galdið húsaleigu. Foreldrini noyðast at gjalda ein stóran part av fæstu útreiðslunum hjá

okkum burtur av pensiónini. Eg vil tað ikki, men vit fáa einki gjørt, sigur tann einsamalla mamman í Vági. Avlop er ongantið, men hevur hon eitt oyra, letur hon iskoyti til húsið, mat, telefon og annað.

Henda kvinnan heldur tað vera ógvuliga ringt hjá einum barni at vaksa upp í so trongum korum. Krøvini til klæði og annað eru stór, og ikki ber til hjá hesi mammuni at geva sínum barni alt, sum onnur børn fáa. Pengar eru eingir.

Kvinnan hevur roynt at fingið styrk frá Almennastovuni, men tann hjálpin kemur ikki eftir einum degi.

— Vit hava ikki ráð at unna okkum nakað. Og

Ikki bert arkitektur

— verkfrøðingar vilja eisini sleppa upp í part.

Í farnu viku stóð lýsing í bløðunum, har lýst varð eftir arkitekti til Landsskrivstovuna. Starvið hjá arkitektinum skuldi vera at vera ráðgevi og málsviðgeri í byggimálum. Harafturat varð sagt í lýsingini, at viðkomandi skuldi hava prógv sum arkitektur ella hava aðra líknandi útbúgving.

Føroya Verkfrøðingafelag er ikki samt við Landsstýrinum í hesum føri. Felagið hevur vent sær til Landsstýri við skrivi, har sagt verður, at landsstýrið er væl vitandi um, at fólk við øðrum útbúgvingum kunnu umsita nevndu málsøki líka so væl sum arkitektur. Verkfrøðingafelagið krevur tí í fyrsta lagi, at Landsstýrið ger greiðu fyrir, hví tað bert vendir sær til tann eina yrkisbólkin — arkitektarnar.

— Er eingin haldgøð grundgeving, krevur Føroya Verkfrøðingafelag í øðrum lagi, at lýst verður av nýggjum á slíkan hátt, at m.a. verkfrøðingar fáa eins góðar møguleikar fyrir at fáa starvið.

Ikki er tað nakað at ynskja sær at skula liva av øðrum. Men hvat skulu vit gera? Eg veit ongan at fara til, sigur kvinnan.

randi

— har flestu tryggingar kunnu teknast

Avgreiðslutíðir:
9—12 og 13—16